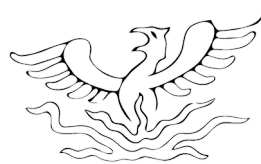

TIDSSKRIFTET FØNIX

Denne bog vil gøre dig mere voksen

MIKAEL JALVING
historiker, ph.d.

FØNIX ÅRG. 2021, s. 273-274

Dette værk er licenseret under en Creative Commons-licens
CC BY-NC-ND 2.5 DK

www.foenix1976.dk

ISSN 2446-175X

Denne bog vil gøre dig mere voksen

Anmeldelse af Kasper Støvring: *Fragmenter fra malstrømmen*
(Fønix 2021).

En lakonisk morallære fra Vestsjælland som skabt til en vildfaren tid som vores.

Det ville være forkert at sige, at den 47-årige Fønix-forfatter og meget mere, Kasper Støvring, er romantiker, selv om han har hang til sjælelige metaforer og følelsesfulde observationer, f.eks. når han bevæger sig rundt i den vest – og midtsjællandske skov og drages mod søens plumrede vand. Han er snarere en mytisk modernist, dvs. en moderne forvalter af traditionen, for nu at bruge hans eget udtryk om en række forfattere fra midten af det 20. århundrede i sin forrige udgivelse ”Mytisk modernisme” fra 2018 (også udkommet hos Fønix).

I sin nye udgivelse, der falder i korte sekvenser, gør han det bevidst fragmentarisk, inspireret af den tyske kulturkritik fra Friedrich Nietzsche over Walter Benjamin til Botho Strauss. Sådan noget er atypisk i Danmark, og alene af den grund er han værd at læse, også selv om jeg skal skynde mig og sige, at jeg er positivt forhåndsindtaget over for Støvring både som menneske og som forfatter. Men han kan altså skrive og reflektere og aktualisere en grundlæggende konservativ livsindstilling, som ikke har været på mode, siden han blev født, men som muligvis titter frem igen.

”Fragmenter fra malstrømmen” er ikke en debatbog, men en lakonisk beskrivelse af alt det, vi i Europa har tabt med teknologiseringen, sekulariseringen og den massive indvandring fra kulturfremmede områder. Vi befinder os i et tidehvert, en overgangstid fra et til noget andet. Præcis hvad vi har i vente er usikkert, men Støvring peger på vores værste drømme og dømmesygge, vores universalisme og projektmageri og maner til besindighed, ja, langsommelighed, idet man minder os om, at få millimeter under vores højst skattede principper ligger grusomheden, anerkendelsestrangen og muligheden for voldelige omslag.

Meget af det, vi tager for givet – demokrati, ligestilling og skattevæsenet – er skrøbeligt. Vores dyder og goder hviler på rå magt. Her trækker forfatteren på Nietzsches fortolkning af moralens oprindelse og antyder i

strid med den humanistiske meningsmagt, at empati nok ikke gælder lige stærkt for alle klodens folk – og i alle historiske sammenhænge. Vores tid er gammel og kroget, og som han skriver, »fyldt med det, vi troede, var overvundet«. Venter man længe nok, kommer det tilbage som en boomerang.

Jeg ville gerne have haft flere hverdagsoplevelse iblandt alle de livskloge iagttagelser, mere af det fragmentariske, men almindelige liv midt i al den filosofiske bevidsthed. F.eks. som i dette herlige stykke om Is-bilen, der må tale til alle vi midaldrende:

»Imens jeg er på vej en sen, grå eftermiddag i midten af min livsbane, på grusvejen i villakvarteret, hører jeg en ringen fra en isbil og standser. Meget langsom kører isbilen forbi med sin ringende klokke, solbebuderen, der åbner et erindringsrum: Strømmende af liv og lykke stod jeg ved isbilen med mormor i hånden (...) Nu er det, som om jeg er vågnet igen. Hvor har jeg været i alle de år?«

Det kender jeg godt, og den slags erindringsglimt måtte der gerne have været flere af, så at man bedre kunne tage mål af afsenderen. Men det ændrer ikke på, at denne bog vil gøre læseren mere voksen. Ikke nødvendigvis mere velopdragen, thi stilen og indholdet vil i øjnene på de mest selvretfærdige fremstå direkte skandaløs. Men voksen forstået som mere tænk-som, mere erfaren og måske endda lidt bedre rustet til at klare alt det lort, der kommer.

Med fremtiden er det som med renten: Vi ved ikke, om den går op eller ned, men vi ved, at den ikke vil forblive den samme som nu. Kasper Støvrings nye bog indfanger denne erkendelse i en lille bog med store perspektiver.